

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/192/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624205185
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2025:7624205185.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., právne zast. LEGALINK s.r.o., Mlynské Nivy 53, 821 09 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 10.900,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.10.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 10.900,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.900,- Eur od 08.03.2024 do zaplatenia, titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len "postupca") a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.03.2024 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi o dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný dňa 14.04.2021 uzatvoril s predchodcom žalobcu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 265229411140421, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v

lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 23.02.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pre úplnosť uviedol, že podľa jeho názoru nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými zákonnými ustanoveniami, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný a to bez ohľadu na to, či veriteľ stanovil "splátku" pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Uvedené nevyplýva z právnych predpisov, keďže veriteľ je povinný skutkovo vymedziť stav, avšak právne posúdenie (pričom určenie, pre nesplnenie ktorej splátky napokon došlo k uplatneniu uvedeného práva je výlučne právnym posúdením) je už výhradne vecou súdu. Poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax a síce uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 196/2009 zo dňa 22.09.2010. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 19.210,80 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13.775,49 Eur, z riadneho úroku vo výške 3.953,09 Eur, z úroku z omeškania vo výške 1.419,74 Eur, z poplatkov vo výške 62,48 Eur, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 10.900,00 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 10.900,00 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 8.310,80 Eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.875,49 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 3.953,09 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1.419,74 Eur, z neuhradených poplatkov vo výške 62,48 Eur, si v tomto konaní neuplatňuje. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premičacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 ako aj na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023 a sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024. Uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % zo sumy 10.900,- Eur počnúc od 08.03.2024, t.j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Tunajší súd vo veci vydal dňa 19.11.2024 platobný rozkaz sp.zn. 11Csp/192/2024-78, ktorý nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto bol uznesením zo dňa 06.03.2025 zrušený.

4. Žalovaný je od 16.05.2016 hlásený k trvalému pobytu na adrese C. D. XXX, evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanému na adresu uvedenú v žalobe, ani zistiť terajší skutočný pobyt žalovaného šetrením v dostupných registroch, dotazom na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa. Obec Stará Ľubovňa súdu oznámila, že žalovaný sa zdržiava v Anglicku, na adrese pobytu nebol viac ako rok. Rovnako Obvodné oddelenie Policajného zboru Ľubotín oznámilo súdu, že žalovaný žije na nezistenej adrese v Anglicku. V zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a to dňa 06.03.2025. Podľa uvedeného ustanovenia sa tak žaloba, ako aj listinné dôkazy s ňou predložené, považujú za doručené žalovanému po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia.

5. Žalovaný na výzvu súdu, aby sa k doručenej žalobe a listinným dôkazom písomne vyjadril v súdom stanovenej lehote 10 dní nereagoval a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany. Následne si však zvolil právneho zástupcu, ktorý predložil súdu plnú moc na jeho zastupovanie v konaní.

6. Po preštudovaní veci zo strany súdu vzhľadom na povahu sporu (spotrebiteľský) a neúplnosť skutkových tvrdení žalobcu uznesením sp.zn. 11Csp/192/2024-103 zo dňa 06.03.2025 vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení o vyjadrenie ako si predchodca žalobcu splnil povinnosť vymedzenú v ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. s predložením relevantných dôkazov.

7. Žalobca reagoval na výzvu súdu vyjadrením zo dňa 28.03.2025 s pripojením výstupu z interných aplikácií postupcu. S odvolaním sa na ust. § 7 ods. 17 a 20 zákona o spotrebiteľských úveroch a ust. § 2 ods. 1 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej ako "Opatrenie"). Ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa odseku 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o

celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítavajú na obdobie jedného mesiaca. Podľa ust. § 2 ods. 2 Opatrenia "Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1." Podľa ust. § 2 ods. 3 Opatrenia "Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa sa na účely odseku 1 určujú ako súčet výšky splátky poskytovaného spotrebiteľského úveru podľa § 7 ods. 20 písm. c) zákona pri zohľadnení odsekov 12 a 13 a § 4 a sumy peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 14 až 21." Podľa "Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu." Metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver (ďalej ako "DSTI") stanovilo opatrenie v ust. § 2 ods. 1, s poukazom na vzorec na jej výpočet. V tomto konkrétnom prípade postupoval veliteľ tak, že zaslal žalobcovi na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľa o úver o čom svedčí výstup z interných aplikácií postupcu. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto tieto údaje pretavil do priloženého výstupu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Čo sa týka výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa dal do pozornosti, že pri výdavkoch podľa ust. § 2 ods. 3 písm. b) podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 10 až 17, platí pri určení peňažných záväzkov súvisiacich s existujúcimi úvermi, pri ktorých je spotrebiteľ spoludlžníkom, na tieto úvery hľadí, ako keby bol spotrebiteľ jediným dlžníkom. Na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri úveroch so zostávajúcou splatnosťou viac ako osem rokov, pri ktorých nie je určená fixná úroková sadzba podľa osobitného predpisu, ktoré sa poskytujú súčasne so spotrebiteľským úverom alebo ktoré už boli poskytnuté a ktoré nebudú poskytovaným spotrebiteľským úverom vyplatené, sa peňažný záväzok znižujúci príjem spotrebiteľa započíta ako vyššia z týchto dvoch hodnôt. Na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona sa do výpočtu podľa odseku 3 písm. b) zahŕňa najmenej suma rovnajúca sa 3 % schválených povolených prečerpaní a limitov kreditných kariet spotrebiteľa. Je preto nepochybné, že pri výdavkoch znižujúci príjem spotrebiteľa sa vychádza výlučne z úverových peňažných záväzkov. Poukázal na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 14.03.2024 vo veci NBS-000-096-061. Z úverového registra mal veriteľ informáciu o tom, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy nemal žiadne úverové zaťaženie (Mesačné splátky existujúcich úverov 0,00 Eur). Nový úver bol poskytnutý s mesačnou splátkou 226,- Eur, výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa teda boli vo výške 226,- Eur. Pri celkovej výške čistých príjmov spotrebiteľa veriteľ počítal s mesačným čistým príjmom vo výške 630,20 Eur, pri nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a vyživovaných osôb v celkovej sume 214,83 Eur. Veriteľ zároveň bral do úvahy paušálne výdavky, ktoré v zmysle opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod.. Tie boli vypočítané ako rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšený o 40 % - teda $166,15 (630,20 \text{ Eur} - 214,83 \text{ Eur}) * 40\%$. V tejto súvislosti opätovne poukázal na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 14.03.2024 vo veci NBS-000-096-061, podľa ktorej: "výdavky na bývanie, dopravu, telefón, internet a ostatné výdavky na domácnosť považujeme za súčasť kategórie "náklady na zabezpečenie základných životných potrieb". Do vzorca budú vstupovať iba paušalizované výdavky na základné životné potreby, najmä bežné výdavky spotrebiteľa napr. za daný mesiac. Národná banka Slovenska na základe vyššie uvedeného uzatvára, vychádzajúc z ustanovení zákona č 129/2010 Z.z. a Opatrenia NBS, ďalej zo svojich znalostí a praktických skúsenosti z dohľadu nad finančným trhom, že dodržanie odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa nevyžaduje skúmanie skutočných bežných výdavkov spotrebiteľa (napr. náklady na bývanie, telefón, internet a výdavky na domácnosť). Na účely posudzovania, či bude spotrebiteľ schopný

spláčať úver postačuje, na náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa budú za podmienok opatrenia NBS zohľadňovať zákonom stanovené vo výške sumy životného minima zvýšenej o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou príjmu spotrebiteľa a životným minimom". Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola teda vo výške 380,98 Eur (214,83 Eur + 166,15). Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: $DSTI = (226 \text{ Eur}) / (630,20 \text{ Eur} - 380,98 \text{ Eur})$ $DSTI = 0,90$. Hodnota DSTI neprekročila hodnotu 1 a preto bola schopnosť spláčať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením a zákonom o spotrebiteľských úveroch.

8. Právny zástupca žalovaného, ktorý v priebehu konania predložil súdu plnú moc na jeho zastupovanie, vo vyjadrení zo dňa 16.05.2025 vzniesol námietku premlčania dlhu. Zároveň mal za to, že zosplatnenie dlhu bolo neplatné s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024. V prejednávanej príhode v zosplatnení absentuje špecifikácia splátky pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil. S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie je zosplatnenie (a tým aj postúpenie) úveru neplatné. Záverom konštatoval, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný, a to z dôvodu porušenia ust. § 11 ods. 1 písm. b), d), f) a g) zákona č. 129/2010 Z.z.. Rovnako z dôvodu porušenia § 11 ods. 2 prvá veta citovaného zákona veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, nakoľko nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona.

9. Žalobca v podaní označenom ako "Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní" zo dňa 20.05.2025 konštatoval, že nárok uplatnený podanou žalobou podľa jeho názoru preukázal predloženými dôkazmi v celom rozsahu a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho je potrebné všetky jeho tvrdené skutočnosti v tomto konaní považovať v súlade s ust. § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj "CSP") za nesporné. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti tohto záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná. Zároveň uviedol, že jeho právny predchodca v súlade s právnymi predpismi pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa spláčať poskytnutý úver. Pre úplnosť uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani ho nevyzval na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a preto ani nemal dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy, ktoré sa v tomto štádiu konania nejavia žalobcovi ako významné pre priznanie ním uplatneného nároku, nakoľko žalobca nemá možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/55/2022 z 23.11.2022, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/172/2020 z 19.01.2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41CoCsp/48/2021 z 23.02.2022, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8CoP/82/2021 z 28.04.2022, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/64/2020 z 22.04.2021.

10. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.05.2025 konštatoval, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu o nespornosti nároku uplatneného podanou žalobou vzhľadom na preukázanie jeho dôvodnosti predloženými dôkazmi, nakoľko mal za to, že je medzi stranami sporných hneď niekoľko skutkových tvrdení. Namietal premlčanie nároku, nekonanie veriteľa s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, platnosť dojednania zosplatnenia úveru, absenciu náležitostí uvedených podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve, ako aj absenciu špecifikácie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. V súvislosti s poslednou námietkou poukázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 i z ktorého vyplýva, že judikatúra, týkajúca sa určenia splátky ako povinnej náležitosti zosplatňujúceho úkonu resp. aj výzvy, ktorá zosplatneniu predchádza, sa vyvíja v prospech tejto podmienky platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru.

11. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.05.2025 v súvislosti s teoretickou povinnosťou špecifikovať v úkone uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka splátku, pre nezaplatenie ktorej veriteľ toto právo uplatňuje, upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nedávno rozhodol o obdobnej (identickej) právnej otázke uznesením sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024. S poukazom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2024 mal za to, že súd by sa mal riadiť týmto neskorším rozhodnutím (a nie skorším rozhodnutím Najvyššieho súdu zo dňa 25.01.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023, na ktoré vo svojom vyjadrení poukazuje žalovaný), keďže Najvyšší súd SR tým neskorším rozhodnutím prehodnotil svoju rozhodovaciu prax.

12. Vo veci bolo nariadené pojednávania a to na deň 29.05.2024, pričom tohto sa osobne zúčastnil právny zástupca žalovaného, ktorý ospravedlnil jeho neúčasť. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčasť písomne ospravedlnili. Súd preto v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a žalovaného.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to so Žiadosťou o VÚB Pôžičku zo dňa 14.04.2021, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru "VÚB Pôžička" zo dňa 14.04.2021, Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN a priemernej RPMN, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., Informáciou finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu s prílohami vrátane Všeobecných poistných podmienok, Cenníkom VÚB, a.s., Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 14.01.2022 s podacím hárkom, Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.02.2022 s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 a prílohou k uvedenej zmluve, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.03.2024, pokusom o zmier zo dňa 13.09.2024 i 19.03.2024 s podacím hárkom, výstupom z interných aplikácií veriteľa ohľadom overovania bonity klienta, ako aj obsahom celého spisu a na ich základe zistil tento skutkový stav:

14. Z listinných dôkazov vyplynulo, že na základe žiadosti žalovaného o E. Pôžičku zo dňa 14.04.2021 bola toho istého dňa uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "E. Pôžička". Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebný bezúčelový úver vo výške 15.000,- Eur. Medzi stranami bola dohodnutá fixná úroková sadzba, ktorá v deň uzatvorenia zmluvy činila 9,90 % p.a.. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť 96-timi mesačnými splátkami vrátane poistného vo výške 241,75 Eur mesačne, k 3. dňu v kalendárnom mesiac. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 03.05.2021. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 10,90 % so zľavou, pričom celková čiastka ktorú mal dlžník v súvislosti s úverom zaplatiť činila 22.008,48 Eur (226,13 Eur x 96 + 300,- Eur), teda výška nákladov bola 7.008,48 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy z voliteľnej služby bola stanovená vo výške 13,12 %, pričom celková čiastka ktorú mal dlžník v súvislosti s úverom zaplatiť činila 23.540,64 Eur (242,09 Eur x 96 + 300,- Eur), teda výška nákladov bola 8.540,64 Eur. Súčasťou zmluvy boli štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informácia o RPMN a Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s..

15. Z Tretej upomienky - pokusu o zmier zo dňa 14.01.2022 súd zistil, že žalovanému bolo oznámené, že k tomuto dňu je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 730,53 Eur, ktorá pozostávala z istiny 323,83 Eur, úrokov 354,56 Eur, úrokov z omeškania 1,28 Eur a poplatkov 50,86 Eur. Zároveň bol vyzvaný na okamžité splatenie dlžnej sumy a bol upozornený na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. O doručovaní výzvy svedčí pripojený podací hárok a výpis z aplikácie Slovenskej pošty o doručovaní zásielky.

16. Z Výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.02.2022 súd zistil, že žalovanému bolo oznámené, že ku dňu 23.02.2022 vyhlásila banka predčasnú splatnosť úveru, pričom výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje sumu 14.975,17 Eur. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v lehote do 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Zásielka doručovaná žalovanému bola dňa 22.03.2022 vrátená s poznámkou "neprevzatá v odbernej lehote".

17. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19.03.2024 súd zistil, že predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 došlo k postúpeniu jeho pohľadávky voči žalovanému žalobcovi. Následne bol žalovaný vyzývaný na úhradu dlhu žalobcu pokusom o zmier zo dňa 19.03.2024.

18. Z výstupu z interných aplikácií veriteľa ohľadom overovania bonity klienta bolo zistené, že v kolónke - osobné údaje klienta je uvedený žalovaný ako jediný žiadateľ, počet nezaopatrených detí 0. V kolónke - údaje o úvere je uvedený akceptovaný príjem 630,20 Eur, splátka schváleného úveru 226,82 Eur, mesačné splátky existujúcich úverov 0, životné minimum spolu 214,83 Eur, vyžadovaná rezerva NBS 166,15 Eur a schválená výška úveru 15.000,- Eur. V poslednej kolónke - príjmy - výdavky je uvedená finančná rezerva 249,22 Eur a porovnanie finančná rezerva vs. splátka schváleného úveru 22,40 Eur.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu vyhotovenia výzvy na úhradu pohľadávky, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže

uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 14.04.2021 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru - VÚB pôžička, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s.. na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 15.000,- Eur. Táto skutočnosť, ani fakt o výške poskytnutej sumy a uhradenej sumy zo strany žalovaného v konaní sporné neboli. Úverová zmluva uzatvorená medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka i zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že predchodca žalobcu pri uzatvorení zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzatvorení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

27. Pôvodný veriteľ VÚB banka, a.s., postúpil pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru - VÚB pôžička zo dňa 14.04.2021 terajšiemu žalobcovi na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.03.2024 a to pred uplynutím termínu jej konečnej splatnosti.

28. Prioritne sa preto súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom. Vychádzal z toho, že preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta (por. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Rovnako vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného aj v jeho Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého "V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaražuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa." (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6). S povinnosťou ex offo skúmania vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej ako imanentnej súčasti každého súdneho konania sa stotožňuje aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach (por. nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27, príp. bod 21 a 22 odôvodnenia Nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017).

29. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný) (por. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejmé, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitímovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

30. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (por. bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

31. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému, t.j. VÚB banka, a.s., je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

32. Zároveň podľa v súčasnosti platnej judikatúry je možné podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. postúpiť len celú pohľadávku a nie prípadne len jej časť. Podľa právnej vety, druhý odsek rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných "Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení do 31. decembra 2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná". Text uvedeného ustanovenia Zákona o bankách ku dňu 13.11.2020, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z úverového vzťahu, ktorý je predmetom tohto sporu, neprešiel žiadnou zásadnou zmenou, ktorá by tento záver najvyššieho súdu ku dňu rozhodovania o nároku v tomto spore korigovala. Tento právny názor potvrdil aj Ústavný súd SR v bode 22 odôvodnenia Nálezu sp. zn. IV. ÚS 69/2023-16 zo dňa 07.02.2023.

33. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

34. Zároveň ale súd musí posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetného postúpenia pohľadávky aj v zmysle ust. § 17 zák. č. 129/2010 Z.z., pri ktorom zase zásadnú otázku zohráva, či v predmetnom úverovom vzťahu došlo, príp. nedošlo k platnému predčasnemu zosplateniu daného úveru, resp. či si veriteľ splnil svoje povinnosti pri posudzovaní bonity spotrebiteľa stanovené mu ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z.z..

35. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

36. Podľa §11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

37. Súd však podrobil tento spotrebiteľsko - právny vzťah medzi sporovými stranami súdnej kontrole ex officio aj z hľadiska skúmania splnenia si povinnosti riadneho posúdenia bonity žalovaného zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorá má na platnosť postúpenia bezprostredný vplyv z dôvodu splnenia podmienok na predčasné zosplatnenie. Nedostatočnosť šetrenia bonity namietal i samotný žalovaný.

38. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že právny predchodca žalobcu ako banka bol podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. povinný s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

39. Podľa § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bol právny predchodca žalobcu ako veriteľ povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zároveň podľa § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bol právny predchodca žalobcu ako veriteľ povinný vynaložiť tejto odbornej starostlivosti aj hodnoverne preukázať.

40. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a to aj s prihliadnutím na výzvu na doplnenie skutkových tvrdení tunajšieho súdu uskutočnenú v uznesení sp. zn. 11Csp/192/2024-103 zo dňa 06.03.2025 bolo preto povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať, že pri posudzovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s § 7 citovaného zákona a teda vykonal riadne overenia bonity žalovaného a to i šetrením v príslušných databázach, čo mal aj následne súdu riadne zdokladovať a tým hodnoverne preukázať splnenie si uvedených povinností.

41. Žalobca na výzvu súdu reagoval predložením jediného dokladu označeného ako "Overovanie bonity klienta" číslo žiadosti 265229411140421, ktorý predstavuje výstup z vnútorného systému VÚB Banky a.s.. Nepredložil súdu ani výstup zo šetrenia v príslušných bankových registroch ani listiny verifikujúce príjem spotrebiteľa, či jeho partnerky.

42. Na základe obligatórneho prieskumu obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že žalobca si riadne nesplnil povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 citovaného zákona, teda že bonitu žalovaného neskúmal s odbornou starostlivosťou. Pri tomto závere vychádzal z tvrdení žalovaného i so žalobcom predložených listinných dôkazov.

43. Zo žiadosti žalovaného o VÚB pôžičku v z časti "Informácie o žiadateľovi vyplýva iba, že žalovaný je slobodný, počet členov rodiny je 1. V kolónke počet nezaopatrených detí je uvedené 0, vyživované deti/osoby stanovené na základe súdneho rozhodnutia je uvedené nie. V časti "Informácie o bývaní žiadateľa" je uvedená žiadateľova adresa, fakt, že býva u rodičov/vlastníctvo tretej strany. Pri "Zamestnaní a finančnej situácii žiadateľa" v kolónke "názov zamestnávateľa" je uvedené, že je ekonomicky neaktívny, pri "profesii" je uvedené, nezamestnaný, študent, dôchodca, materská. V kolónke "Ekonomicky neaktívny od" je uvedený dátum 01.12.2020. Ďalej pri "Príjmoch" banka uviedla čistý príjem - posledný mesiac 1.300,- Eur, čistý príjem - predchádzajúci mesiac 1.000,- Eur, čistý príjem - ďalší predchádzajúci mesiac 1.100,- Eur. V závere je uvedené, že žiadateľ nemá mzdu zasielanú na bežný účet a nemá zrážky zo mzdy. V žiadosti k zmluve okrem tvrdeného ale ničím neverifikovaného príjmu žalovaného absentujú akékoľvek údaje o finančných a majetkových možnostiach dlžníka, jeho výdavkoch, sociálnych a osobných pomeroch. Chýbajú údaje o partnerovi/manželovi a jeho finančných a majetkových možnostiach, jeho sociálne a osobné pomery. Údaje o žiadateľovi, ako bolo súdom zistené v dostupných registroch nie sú korektné, pretože tento mal v čase vypracovania žiadosti partnerku a dve (v súčasnosti už tri) maloleté nezaopatrené deti (podľa registra obyvateľov narodené v roku 2020). Úvery resp. ďalšie pôžičky, či splátky spotrebného tovaru v žiadosti uvedené nie sú.

44. Samotná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru - VÚB pôžička údaje o bonite dlžníka neobsahuje. Údaje o partnerovi/manželovi, jeho príjmoch a výdavkoch a maloletých nezaopatrených deťoch, obdobne ako tomu bolo v žiadosti v zmluve rovnako absentujú. Úvaha súdu teda smeruje k záveru, že s najväčšou pravdepodobnosťou zamestnanec žalobcu do zmluvy i ďalších písomností nakonfiguroval údaje tak, aby mohol veriteľ úver poskytnúť, bez toho, aby zväžil ďalšie riziká. Na jednej

strane banka uvádza, že dlžník patrí do skupiny ekonomicky neaktívneho obyvateľstva, na druhej strane však z nepochopiteľného resp. nepreukázaného dôvodu demonštruje jeho príjem v rozmedzí od 1.000,- Eur do 1.300,- Eur. Už len z týchto informácií, ktoré mal veriteľ získať ešte pred uzatvorením spotrebiteľského úveru mu malo byť zrejmé, že žalovaný žiadnym spôsobom nemôže byť bonitným, najmä, že príjmy žalovaného pri zohľadnení reálnych nákladov na bežný život a zabezpečenie potrieb v tom čase 2 maloletých detí a partnerky (s veľkou pravdepodobnosťou na materskej dovolenke) nebudú postačovať na úhradu žiadaného nielen úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Tieto podklady mohli žalobcoví poskytnúť reálny obraz o finančnej situácii žalovaného a teda už v čase uzatvárania žalovanej úverovej zmluvy mu muselo byť zrejmé, že žalovaný je rizikovým klientom.

45. Ustanovenie § 11 ods. 2, veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., uvádza, že pokiaľ veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd mal v tomto jednoznačne za preukázané, že žalobca žiadnym spôsobom neprihliadol na zistenia, ktoré mal k dispozícii v rámci lustrácie bonity žalovaného, neverifikoval údaje o výdavkoch rodiny i príjmoch a výdavkoch partnera žalovaného a jeho dvoch maloletých detí, preto súd dospel k záveru, že žalobca porušil svoje povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z, čoho následkom bola nemožnosť veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru, a v tomto kontexte nemožnosť následného postúpenia pohľadávky. Súd tento údaj posúdil podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého i v prípadných pochybnostiach platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Zároveň súd vo vzťahu k neplatnosti postúpenia pohľadávky, teda nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že by predtým ako k postúpeniu pohľadávky došlo k zániku predmetnej zmluvy aktivitou niektorej zo zmluvných strán (odstúpením resp. vypovedaním zmluvy). Úver však mal byť zosplatený predchodcom žalobcu predčasne ku dňu 23.02.2021. V danom spore žalobca súdu predložil prípis "Tretia upomienka - pokus o zmier" zo dňa 14.01.2022 adresovaný žalovanému právnym predchodcom žalobcu, ktorým ho mal upozorniť na dlžnú pohľadávku banky v celkovej výške 730,53 Eur. Žalobca resp. jeho predchodca však v tomto spore nezdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu doručeniu predmetnej výzvy a tým zároveň k zrealizovaniu výzvy na úhradu ním požadovaného dlhu, ktorý ako pohľadávka jeho právneho predchodcu mal byť predmetom postúpenia z tohto právneho predchodcu na uvedeného žalobcu. Predložil síce súdu podací hárok svedčiaci o odoslaní výzvy žalovanému a výpis z aplikácie Slovenskej pošty o sledovaní zásielok, nie však dôkaz o tom, že zásielka bola riadne doručená, resp. sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Následne "Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom" zo dňa 23.02.2022 opätovne adresovanou žalovanému právnym predchodcom žalobcu tomuto oznámil, že dlh vo výške 14.975,17 Eur sa stal týmto dňom splatným a vyzval ho na jeho zaplatenie v lehote 7-mich dní od doručenia tejto výzvy. Predchodca žalobcu zdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu doručeniu predmetnej výzvy (zosplatenia) predložením vrátenej zásielky od žalovaného z ktorej je zrejmé, že zásielka mu bola doručovaná na adresu pobytu uvedenú v Registri obyvateľov SR a táto sa vrátila s poznámkou "zásielka nevyzdvihnutá v odbernej lehote".

47. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného v čase realizácie výzvy/upozornenia, resp. v čase právnym predchodcom žalobcu vykonaného zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

48. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať cez text oboch uvedených ustanovení súčasne.

49. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde samostatnou výzvou. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o

dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

50. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár).

51. Právny predchodca žalobcu mal po vyššie uvedenej výzve označenej ako "Tretia upomienka - pokus o zmier" zo dňa 14.01.2022 pristúpiť k samotnému zosplateniu predmetného úveru "Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom" zo dňa 23.02.2022 adresovaným žalovanému. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu "Tretia upomienka - pokus o zmier" zo dňa 14.01.2022 žalovanému riadne doručil, resp. že sa táto aspoň dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Veriteľ znáša dôkazné bremeno o tom, že taký prejav vôle učinil, ako i o tom, že dlžník získal o prejavenej vôli (požiadavke na úhradu časti dlhu) vedomosť. V tomto prípade predchodca žalobcu prejav vôle realizoval písomne a odosielal ho poštou, účinky výzvy a následného zosplatenia by nastali v prípade, ak by sa dlžník, mal možnosť oboznámiť s takým prejavom vôle veriteľa.

52. Z ust. § 45 Občianskeho zákonníka je zjavné, že adresát úkonu musí mať reálnu možnosť sa oboznámiť s obsahom úkonu, avšak už nezáleží na tom, či sa tak z objektívnych, či subjektívnych dôvodov na strane adresáta úkonu nestalo. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. vedomosť dlžníka o prejavenej vôli veriteľa) preukazujúcich takto doručenie vyššie prípisu "Tretia upomienka - pokus o zmier" zo dňa 14.01.2022 žalovanému nebol v spore žalobcom preukázaný a teda predčasné zosplatenie úveru tak nebolo možné považovať za platné.

53. Podľa ustálenej súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka ("prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde") v praxi je vykladaný tak, že prejav vôle voči neprítomnej osobe je účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Najvyšší súd SR sa vo svojom rozsudku z 15.12.2020 (R 4/2021) zaoberal tzv. teóriou dôjdenia, ktorá sa aplikuje pri jednostranných adresovaných právnych úkonoch, akou je aj výzva veriteľa podľa § 53 ods. 9 o. z. a konštatoval, že účinnosť takýchto právnych úkonov nastáva ich dôjdením do dispozičnej sféry adresáta, čo sa posudzuje objektívne, t. j. pre záver o ich dôjdení postačí, ak adresátovi jednostranného právneho úkonu bola daná možnosť s týmto právnym úkonom sa oboznámiť, bez ohľadu na jeho skutočné doručenie adresátovi, avšak s tým, že samotnú skutočnosť, že adresát mal reálnu možnosť s prejavom vôle sa oboznámiť, je potrebné hodnoverne preukázať; dôjdením do sféry vplyvu príjemcu pritom sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu (alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posilať aj elektronicky). Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať.

54. Zmiený judikát dovolacieho súdu výslovne pojednáva zároveň aj o tom, že k takým zmluvným dojednaniám upravujúcim tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej zásielka sa považuje za doručení uplynutím vopred určeného počtu dní odo dňa jej odoslania, súdna prax zaujala odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátenú domnienku ani fikciu, že

určitá zásielka obsahujúca právny úkon, sa považuje za doručeníu len na základe jej odoslania bez dôkazu o tom, že táto do sféry adresáta aj došla. V zmysle tohto judikátu na hodnoverné preukázanie dôjdenia jednostranného adresovaného právneho úkonu do sféry dispozície jeho adresáta nepostačuje preto samotný poštový podací hárok, pretože ten svedčí jedine o odoslaní zásielky, obsahom ktorej bol sporný jednostranný právny úkon veriteľa bez toho, aby v spore zároveň bolo preukázané aj dôjdenie zásielky do sféry dispozície jeho adresáta.

55. Aplikujúc uvedené na prejednávany prípad, výzva banky podľa § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka na následné uplatnenie jej práva podľa §565 Občianskeho zákonníka v danom prípade obsiahnuté v jej písomnosti zo dňa 14.01.2022 voči žalovanému ako adresátovi tohto jednostranného právneho úkonu veriteľa mohla byť účinným úkonom od okamihu, keď sporná písomnosť sa dostala do sféry jeho dispozície, a nie od okamihu, keď toto upozornenie, hoci aj preukázane, bolo podané na poštovú prepravu; samotné podanie zásielky na poštovú prepravu bez ďalšieho nedokazuje, aký bol ďalší osud doručovanej zásielky, že táto aj reálne sa dostala do sféry dispozície žalovaného, príp. že mu táto bola skutočne aj doručená, a teda že ako jej adresát reálne mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle odosielateľa v nej obsiahnutým. Za dôkaz o dôjdení zásielky do sféry dispozície adresáta, príp. o jej doručení adresátovi nemožno pritom považovať ani predložený výpis z aplikácie pošty o sledovaní zásielok, ktorý jednak nie je potvrdením pošty o prevzatí zásielky jej adresátom, z tohto nemožno zistiť ani to, komu vlastne sporná zásielka bola vydaná; na účely preukázania, že písomná zásielka s upozornením banky zo dňa 14.01.2022 došla žalovanému ako jeho neprítomnému adresátovi, môže slúžiť pritom buď doručenka ako potvrdenie pošty o prevzatí zásielky adresátom, ktorú pošta ako doručovateľ v prípade doporučenej zásielky vydáva na požiadanie (v elektronickej podobe na to slúži internetová poštová služba "Doručenka") alebo nedoručená zásielka vrátená odosielateľovi s vyznačením dôvodu jej nedoručiteľnosti doručovateľom, tak ako to bolo v prípade doručovania "Výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom" zo dňa 23.02.2022, pričom vo vzťahu k výzve banky podľa § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka, žalobca v danom prípade žiaden z týchto dôkazov v konaní nepredložil.

56. Keďže žalobca na preukázanie dôjdenia výzvy označenej ako "Tretia upomienka - pokus o zmier" zo dňa 14.01.2022 s upozornením na následné možné zosplatenie zostatku dlhu žalovaného do sféry dispozície žalovaného v konaní nepredložil ani neoznačil nijaký relevantný dôkaz spôsobilý uvedenú skutočnosť preukázať, táto v konaní nie je hodnoverné preukázaná, pričom za situácie, že žalovaný popiera aj doručenie samotného oznámenia, je nutné uzavrieť, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom ustanovených podmienok zosplatenia dlhu posudzovaného spotrebiteľského úveru. Súd je teda v danom prípade nútený konštatovať, že neplatným preto je aj nadväzujúci jednostranný hmotnoprávny úkon veriteľa v podobe zosplatenia zostatku dlhu žalovaného listom veriteľa zo dňa 23.02.2022, a to pre nedodržanie zákonných podmienok pre zosplatenie spotrebiteľského dlhu ustanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, hoci v prípade tohto jednostranného právneho úkonu žalobca jeho doručenie žalovanému preukazoval nedoručenou zásielkou s poznámkou "zásielka nevyzdvihnutá v odbernej lehote".

57. V tejto súvislosti súd opätovne uvádza, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (por. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp.zn. 5 Cdo 36/2020).

58. Keďže platné zosplatenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách zároveň je aj jednou z kumulatívnych podmienok platného postúpenia bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, súd preto musel nutne dospieť k záveru, že banka aj pre tento nedostatok pohľadávku z posudzovanej úverovej zmluvy proti žalovanému v danom prípade nebola oprávnená postúpiť pohľadávku inému subjektu a pokiaľ tak napriek tomu urobila, konala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona.

59. Z uvedených dôvodov postúpenie pohľadávky banky na žalobcu v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách je preto absolútne neplatným právnym úkonom (§ 525 ods. 2 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka), ktorý od počiatku nemá preto žiadne právne účinky a v danom spore je preto potrebné vychádzať zo záveru, že žalujúci nebankový subjekt v danom spore nie je aktívne vecne legitimovaným, t.j. že tento veriteľom žalobou uplatňovanej pôvodne bankovej pohľadávky sa nestal platne a účinne (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozsudok Najvyššieho

súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018).

60. Súd tiež dodáva, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho, nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (por.napr. odôvodnenie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017).

61. Preto súd z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobu zamietol, a to bez potreby zaoberať sa zaoberať ďalšími uplatnenými námietkami žalovaného vrátane premlčania.

62. Na záver súd uvádza ku argumentácii oboch procesných strán ohľadom konkretizácie splátky pre ktorú banka úver zosplatnila, že sa v tomto stotožňuje s názorom žalovaného, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Takže aj neuvedenie konkrétnej splátky na výzve banky bolo ďalším dôvodom pre ktorý nebolo možné platne pohľadávku postúpiť bankou na tretí subjekt.

63. Sprisnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o úvere - VÚB pôžička medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči žalovanému z banky na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

64. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP"), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. O trovách konania rozhodol súd podľa úspešnosti v spore. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, teda žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu náhrada trov konania bola priznaná v plnom rozsahu.

69. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6 Cdo 222/2016).

70. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.